

توضیح پیام فدایی: در سالگرد قیام قهرمانانه توده های تحت ستم در آبان ۱۳۹۸ که یکی از وسیعترین جنبشهای توده ای باشعار مرگ بر جمهوری اسلامی را به منصف ظهور رسانید، مبادرت به درج مقاله زیر با نام "گرامی باد سالگرد خیزش گرسنگان در آبان ۹۸! زنده باد انقلاب!" که در اولین سالگرد این قیام به نشر رسیده می کنیم. این نوشته در پیام فدایی ... انتشار یافته و اکنون با برخی ویرایش های جزئی و افزودن چند زیرنویس به نظر خوانندگان پیام فدایی می رسد.

"گرامی باد سالگرد خیزش گرسنگان در آبان ۹۸! زنده باد انقلاب!"

دوسال "پس از قیام گسترده اردوی گرسنگان و بی چیزان در ۱۹۰ شهر ایران که زمین را در زیر پای سرمایه داران استثمارگر و حکومت مدافع آنان یعنی جمهوری اسلامی لرزاند، پاس می داریم یاد جانباختگان این قیام خونین در آبان ۹۸ را، پاس می داریم رزمندگی توده های انقلابی ای که با رادیکالترین شعارها و شیوه های مبارزاتی یکبار دیگر رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی و مناسبات ظالمانه سرمایه داری حاکم بر ایران را به مصاف طلبیدند و بانگ صولتمند "مرگ بر جمهوری اسلامی"، "می کشم، می کشم آن که برادرم کشت"، "وای به روزی که مسلح شویم" و زنده باد "نان، کار، مسکن و آزادی" و ... را در جامعه تحت سلطه ما به صدا درآوردند. قیام قهر آمیز و خونین گرسنگان در آبان سال ۹۸، که طبقه کارگر بخش بزرگ آن را تشکیل می داد، ضمن افزایش هر چه بیشتر چهره کریه و سرکوبگر همه دار و دسته های ضد خلقی و کارگر ستیز درون حکومت، عزم تمامی استثمار شدگان و محرومین برای سرنگونی این رژیم و نظام استثمارگرانه حاکم را به نمایش درآورد. این جنبش چه در اعتصابات دلیرانه کارگران و چه در تظاهرات قهرآمیز توده های محروم در کف خیابانها، ضرب آهنگ ضرورت "انقلاب اجتماعی" را با بانگی رساتر به صدا درآورد؛ گفتمان فریبکارانه اصلاح طلبی را هر چه بیشتر رسوا نمود و ضرورت مبارزه قهر آمیز و مسلحانه برای برافکندن تمامیت دستگاه ظلم و سرکوب حاکم را بیش از پیش به جلوی صحنه راند و به مسأله روز نیروهای آگاه و پیشرو جامعه و توده های به جان آمده تبدیل نمود. قیام آبان ۹۸، با نمایش دلآوری جوانان مبارز و آگاه که در میدانهای نبرد، با دست خالی هر جا توانستند به مراکز سرکوب و نهادهای دولتی هجوم بردند و ضمن تلاش برای تسلیح خود، آنها را به آتش کشیده و نابود کردند، نشان داد چه پتانسیل مبارزاتی عظیمی در اعماق جامعه و در میان محرومترین اقشار آن علیه استثمارگران حاکم وجود دارد.

قیام کنندگان در آبان ۹۸، علاوه بر فریاد نابودی جمهوری اسلامی و همه جناح های آن، با تشخیص چهره دشمن اصلی، در مقابل سیاستهای ضدانقلابی و ارتجاعی سرمایه داران جهانی و قدرتهای امپریالیستی نیز ایستادند که از طریق بلند گویهای تبلیغاتی خود برای بیرون کشیدن لاشه متعفن نظام پادشاهی از گورستان تاریخ و جا زدن آن به عنوان یک آلترناتیو مردمی و "متحد" کننده می کوشیدند. کارگران و زحمتکشان آگاه و مبارز با فریادهای "مرگ بر دیکتاتور"، "نه شاه می خواهیم نه رهبر" از آگاهی عمیق سیاسی موجود در صفوف این جنبش خبر دادند و گفتند که نمی خواهند به عقب بازگردند.

و بالاخره قیام آبان ۹۸ چهره فریبکار سرمایه داران جهانی و قدرتهای امپریالیستی حامی جمهوری اسلامی که به خصوص در رابطه با پشتیبانی شان از قطع اینترنت توسط جمهوری اسلامی برجستگی یافت را نیز وسیعاً افشاء کرد و نشان داد که چگونه آنها در حالی که خود را مخالف حکومت زندان و شکنجه و سرکوب جمهوری اسلامی و طرفدار برقراری "دمکراسی" جا می زنند و در حرف با مردمی که حکومت جمهوری اسلامی تسمه از گردن آنان کشیده "همدردی" می کنند، اما در عمل، فضای باز و مورد نیاز رژیم دار و شکنجه جمهوری اسلامی برای به خون کشیدن جنبش های توده ای و انقلابی علیه نظام سرمایه داری حاکم را تسهیل و تضمین می کنند(۱).

شورش گرسنگان و پابرهنگان در آبانماه، با فرمان مستقیم خامنه ای جنایتکار و تعرض وحشیانه جمهوری اسلامی به خون نشست و طی آن بیش از ۱۶۰۰ (۲) تن از جوانان آگاه و کارگر و زحمتکش، با گلوله های تفنگ و مسلسل و دوشکای پاسداران سرمایه، از هوا و زمین به خون غلطیدند و هزاران تن نیز مجروح و یا اسیر و روانه سیاهچالهای رژیم شدند.

با فرمان جلالان حاکم، فجایعی آفریده شده که توصیف ناپذیرند، از کشتار حداقل ۲۵ کودک نظیر نیکتا اسفندانی ۱۴ ساله گرفته تا شلیک به سر و مغز و قلب ده ها کارگر و زحمتکش نظیر محسن محمد پور، کارگر ۱۷ ساله. از مادر زحمتکش گُرد با ۶ فرزند که با سه گلوله تک تیراندازان مزدور حکومت، هنگام نظاره تظاهرات در پشت بام خانه اش قلبش دریده شد تا ده ها تن از معترضان بی دفاعی که به نیازهای ماهشهر پناه بردند و هیچ یک "زنده بر نگشتند" و با خون آنها "نیزار" به "لاله زار" بدل گشت... اما رژیم دیکتاتور حاکم با وجود تمام جنایاتی که علیه مردم به پا خاسته به خرج داد، نتوانست صدای حق طلبانه کارگران و محرومین را خفه سازد. پس از آن سرکوب های وحشیانه و خونین، مبارزات مردم ایران در اعتصابات وسیع کارگری در ده ها کارخانه و واحد تولیدی، در اعتراضات زنان، افشار زحمتکش، مال باختگان و ... ادامه یافت و امروز نیز به خصوص در مبارزات کارگران تداوم دارد. واقعیت این است که اگر چه سرکوب ددمنشانه جمهوری اسلامی، امواج جنبش اعتراضی را به طور موقت به عقب راند، اما از آنجا که استثمار شدید کارگران و زحمتکشان، گرسنگی و فقر و بیکاری و سرکوب سیستماتیک جامعه در جای خود باقی است، هرگز نتوانسته و نمی تواند آتش مبارزه را در جامعه فرو نشاند. شدت تضادهای طبقاتی که تراکم شتابناک آنها هر بار شدیدتر و رادیکالتر از قبل باعث انفجار خشم کارگران و محرومین می شود، بی شک شرایط مبارزاتی جدیدی را به وجود خواهد آورد. از این رو، شب

هراسناک ناشی از احتمال دوباره شورش گرسنگان، به کابوس سرمایه داران حاکم و ماشین سرکوب آنان تبدیل شده است.

اکنون در سالگرد این جنبش الهام بخش، گله های مزدوران حکومت، همانند سگان هار و زنجیری به جان مردم افتاده اند، خیابانها و مراکز شهرها را قُزق کرده اند و حکومت سرمایه داران با بهره گیری از نیروهای "امنیتی و انتظامی" خویش به ایجاد "قرارگاه های مبارزه با اوباش و اراذل" پرداخته اند و می کوشند با گسترش جو ارباب به خیال خود از یک انفجار اجتماعی دیگر، یعنی شورش گرسنگانی که هر لحظه بر صفوف آنها و بر انبوه متراکم خشم آنان افزوده می شود جلوگیری کنند. جنایتکاران حاکم که در مقابل انقلاب مردم در "یک کشتی" نشسته اند با احساس خطر زوزه می کشند که "اکنون نارضایتی‌ها از هنگام آبان ۹۸ نیز بیشتر شده و در وضعیت هشدار جدی قرار داریم."

دو سال پس از ریختن خون حداقل ۱۶۰۰ تن از فرزندان حق طلب و آزادیخواه کشور ما و سرکوب خیزش بزرگ آنها برای سرنگونی اهریمنان حاکم، قیام آبان و آرمانهای مردمی آن در اعتصابات دلیرانه کارگران و اعتراضات بزرگ و کوچک زحمتکشان، زنان، جوانان و سایر ستمدیدگان زنده است. خلق خسته و زخمی از پهلویی به پهلوی دیگر می غلظد تا خود را برای نبردهای بزرگتر با اهریمنان حاکم آماده کند.

باردیگر زمزمه جویبارهای کوچک مبارزاتی از سراسر این سرزمین ملت‌هپ، از منافع سپاهچالهای انباشته از مخالفین و مبارزین درنند گرفته تا گلوی خونین نوید افکاری ها و ... به گوش می رسد. این جویبارها به یکدیگر می پیوندند تا در هیئت سیلی عظیمتر از قبل، پتک امواج آهنین خویش را برای در هم شکستن سد پوسیده دیکتاتوری حاکم، بر آن بکوبند. قلب انقلاب همچنان زنده و پویا می تپد و جریان زندگی در شعارهای "مرگ بر دیکتاتور"، "کشته ندادیم که سازش کنیم"، "بالاخره مشت‌ها تفنگ می شوند" و "آبان ادامه دارد" بر دیوارهای خیابانها و کوچه های نقش بسته است.

در سالگرد قیام گرسنگان و محرومین، با گرمی داشت یاد عزیزان جانباخته در این جنبش بکوشیم با همه توان خود، برای آزادی اسرای این جنبش که در زیر سخت ترین شکنجه های قرون وسطایی جلاان رژیم و در معرض احکام اعدام فله ای قرار دارند مبارزه کنیم. توده های رنج‌دیده و قهرمان ما با تلاش های انقلابی خود در قیام آبان ماه، راه انقلاب پیروزمند ایران را هموار نمودند. (۲) تردیدی نباید داشت که تنها در چنین مسیره های انقلابی است که کارگران و زحمتکشان و دیگر توده های ستم‌دیده ایران قادر خواهند بود که ایران را از زیر سلطه امپریالیستها رهانیده و زندگی سعادت‌مندی را برای جامعه، به ارمغان آورند.

زیر نویس‌ها:

زیرنویس ۱: یکی از نمونه های بارز رباکاری امپریالیستها در رابطه با ادعاهای آنها راجع به همدلی با جنبش انقلابی مردم ما علیه جمهوری اسلامی در جریان قیام آبان ۹۸ خود را نشان داد. دولت ترامپ که مدعی آمادگی برای هر گونه پشتیبانی از جنبش توده ها در مقابل جمهوری اسلامی بود، در اوج این جنبش در زمانی که با قطع اینترنت رسمی به دستور شورای امنیت ملی جمهوری اسلامی برای تسهیل سرکوب مردم، جوانان مبارز خواستار تامین سرویس اینترنت از سوی جامعه بین المللی بودند، حتی از این اقدام سر باز زد و سیاست واقعی امپریالیسم آمریکا در مورد جمهوری اسلامی در طول ۲۲ سال اخیر یعنی حفظ این رژیم و تقویت آن در مقابل جنبش های توده ای را بار دیگر به نمایش گذارد.

زیرنویس ۲:

باید توجه کرد که با در نظر گرفتن ابعاد میلیونی حضور توده های به جان آمده در صحنه مبارزه علیه رژیم و وقوع خیزشها در ۱۹۰ شهر کشور در شرایطی که مقامات نظامی رژیم نظیر سالار آبنوش، فرمانده عملیاتی بسیج، در یک سخنرانی در همدان اعتراضات را "جنگ جهانی تمام‌عیاری علیه نظام و انقلاب" خواند و مدعی شد که "فقط خدا نظام را نجات داده است"، در شرایطی که رژیم برای مقابله با جنبش عظیم توده ای ابائی به خود راه نداد که حتی از سلاح های سنگین استفاده کرد و به درو کردن و ریختن خون مردم معترض پرداخت، اعلام آمار ۱۶۰۰ کشته در جریان این اعتراضات، رقم بسیار ناچیزی است که تنها گوشه ای از واقعیت را بیان می کند. گزارشات مستقل مردمی در مورد تهدید جمهوری اسلامی برای سکوت خانواده هایی که جسد عزیزانشان به آنها داده شده، استفاده از دوشکا و سلاح های نیمه سنگین در ماهشهر برای قتل عام معترضین و پیدا شدن ده ها جسد که وحشیانه و با بستن وزنه به پایشان به داخل آب انداخته شده بودند در دریاچه های سدهای مختلف ایران نمونه های روشنی هستند که نشان می دهند تعداد کشته های قیام آبان ۹۸ بسیار بیشتر از آماری ست که رسماً اعلام شده است.

زیرنویس ۳:

قیام آبان ۹۸ به دنبال خیزشهای توده ای بی سابقه سال ۸۸ و دی ماه ۹۶ با طرح وسیع شعارهای رادیکال و اعمال انقلابی توده ها با وضوح نشان داد که تا جانی که به توده های تحت ستم و به جان آمده ایران مربوط است آنها بیش از هر زمان دیگری آماده مسلح شدن و فداکاری در مقابل قهر آمیز با صد انقلاب مسلح هستند. در نتیجه این وظیفه بر دوش روشنفکران و کارگران آگاه قرار دارد که در جهت متنسکل و مسلح کردن این توده ها بر برآیند و از این طریق مانع اصلی پیشروی پیشروی و ارتقاء این جنبش ها را از سر راه آنها بردارند. انجام این وظیفه در قدم اول مستلزم

حرکت برای ایجاد تشکل های سیاسی- نظامی کوچک و گسترش مبارزه علیه رژیم و ماشین سرکوب آن به عنوان عمده ترین عامل بقای این حکومت ضد خلقی و از این طریق شناساندن خود به توده ها می باشد.